

raze albastre

M Horlaci

unde-am vărsat călimara
de-albastru inima-n mine
zâmbeste
si soarele vara
orbeste sângele-n vine
doi îngerii cu litere negre
pe haine poeme grăbite
cu verbe ce vor sa întrebe
de ce adevărul ne minte
nu-mi cere cuvinte frumoase
la poartă îmi bate trecutul
iar vântul îmi smulge din oase
cu limbă de moarte cuvântul
sunt clipa în care păcatul
prin umbre respiră iluzii
si-n groapa săpată de altul
să cadă si cer si perfuzii
nu-mi cere lumina din astre
sunt farul lovit de furtună
în mine blesteme se-adună
când scriu cu raze albastre